

EL DERECHO DEL TRABAJO ESPAÑOL ANTE EL TRIBUNAL DE JUSTICIA: PROBLEMAS Y SOLUCIONES

Autores: Miranda Boto, J.M. (DIRECTOR)

Editorial: Cinca, 2018.

Esta monografía é o magnífico resultado do proxecto académico de investigación DER2015-66922-R (AEI/FEDER, UE), "*La adaptación del ordenamiento español a la jurisprudencia social del Tribunal de Justicia*", financiado pola Axencia Estatal de Investigación (anteriormente, Ministerio de Economía e Competitividade) e o Fondo Europeo de Desenvolvemento Rexional, baixo a dirección de José María Miranda Boto, profesor contratado doutor de Dereito de Traballo e Seguridade Social da Universidade de Santiago de Compostela.

A obra colectiva recompila a investigación levada a cabo por un gran número de expertos iuslaboralistas e profesionais do dereito de recoñecida traxectoria no ámbito social. O fío condutor deste traballo é a influencia nos tribunais españois dos preceptos do Dereito Social da Unión Europea como criterio interpretativo do Tribunal de Xustiza da Unión Europea (en diante TXUE) en materias tan diversas como poden ser: a libre circulación de traballadores, despedimentos colectivos, temporalidade, tempo de traballo, e un longo etc. que se poderá escudriñar neste extenso tomo.

O compendio iníciase co título "*O impacto sobre o dereito do traballo español das sentenzas do Tribunal de Xustiza resolvendo peticións de decisións prexudiciais expostas polos nosos tribunais en cuestións afectadas pola regulación da unión sobre política social: tres exemplos destacados*" baixo a rúbrica do Profesor Javier Gárate Castro.

En primeiro lugar, o autor comenta que o elevado volume de peticións prexudiciais, sobre un variado conxunto de materias, coloca aos tribunais españois como os máis dinámicos dos tribunais nacionais dos Estados membros. Isto débese á mellora constante da formación dos xuíces e unha maior experiencia no campo do dereito da Unión, en particular do social, pero tamén é indicativo da inactividade lexislativa ante pronunciamentos do Tribunal.

En segundo lugar, destaca que a repercusión das sentenzas do TXUE sobre a normativa é, en xeral, alta, a súa intensidade varía en función dos asuntos sometidos ao axuízamento do Tribunal e o sentido do pronunciamento emitido. Por exemplo, a cobertura do pago dos salarios de tramitación polo Fondo de Garantía Salarial, contemplado no art. 33.1 ET, foi declarada contraria ao principio de igualdade de trato recoñecida pola Unión. Este precepto foi modificado pola Lei 45/2002, do 12 de decembro. Curiosamente, a data da Lei é igual que a da sentenza do TXUE. Así mesmo, as precisións feitas polo tribunal con relación ao mantemento dos traballadores nos supostos de transmisión de empresa do art. 44 ET, provocou un cambio de orientación dos tribunais laborais españois, incluída a sala dos social do Tribunal Supremo (en diante TS) que se recoñece vinculada pola doutrina do Tribunal de Xustiza ao resolver cuestións prexudiciais.

Pola súa banda, a profesora Yolanda Maneiro Vázquez enfoca "*O despedimento colectivo tras a xurisprudencia do Tribunal de Xustiza: Regulación legal ou xudicial?*" Sobre este punto, subliña, que a orixe comunitaria do despedimento colectivo conduciu á reformulación de conceptos constitutivos tradicionais do despedimento colectivo que doutro xeito non formularían. Por exemplo, a propia noción de "traballador".

Así mesmo, a xurisprudencia do Tribunal de Xustiza en materia de despedimento colectivo transformou a interpretación e aplicación da súa regulación interna. Estas modificacións afectan principalmente ao art. 51 ET pero tamén a outras normas conexas como o art. 124 da Lei reguladora da xurisdición social. A criterio da profesora Maneiro, resulta máis que necesaria a intervención lexislativa, para ofrecer unha mínima seguridade xurídica a traballadores, empresarios e aplicadores da lei. Conclúe a súa achega cunha serie de consideracións que haberían de terse en conta ante unha posible reforma do art. 51 ET, no intento de sintetizar as máis relevantes contribucións do TXUE nesta materia por exemplo a ampliación do concepto de traballador para os efectos do cómputo requirido polo art. 51.1 ET.

Da man de María Desamparados Bohigues Esparza, enfócase "*A impugnación individual dun despedimento colectivo e a súa difícil coordinación coa impugnación colectiva*". Por unha banda, indica a profesora Bohigues que a reforma do réxime xurídico do despedimento colectivo obrigou a adaptar o seu tratamento procesual, modificando aspectos moi significativos, o que provoca un panorama complexo e unha inseguridade xurídica, carente de simetría. Á súa vez, a existencia dunha dispersa regulación nesta

materia, provoca a miúdo a intervención dos órganos xudiciais para resolver os casos pertinentes.

Tamén repara en que o traballador individualmente considerado pode impugnar a decisión extintiva en canto á concorrencia da causa alegada cando non houbo impugnación, con independencia de que houberse acordo ou non, pois non existe resolución ningunha con forza de cousa xulgada que llo impida. Doutra banda, afirma que é necesaria unha nova modalidade procesual de *lege ferenda* que regule a impugnación individual dun despedimento colectivo, a través dun novo procedemento de impugnación do despedimento obxectivo no marco dun despedimento colectivo, que poida prever todas as situacións xurídicas posibles.

Sobre "*O despedimento da traballadora embarazada no contexto dun despedimento colectivo*", fala a maxistrada Isabel Olmos Parés. Comenta sobre a importancia do control xudicial do despedimento individual da traballadora embarazada. A autora aborda con carácter previo unha serie de cuestións relativas ás formalidades da carta de despedimento individual, no caso de que este derive doutro colectivo, ou as diferenzas entre as preferencias e as prioridades de permanencia.

Polo que se refire á autonomía do empresario, recalca que non pode ser ilimitado, á hora de seleccionar aos traballadores que serán afectados polo despedimento colectivo, senón pola contra, está suxeito a unha serie de restricións, como poden ser; as de carácter legal; aquelas que proveñan dun convenio colectivo ou as pactadas no período de consultas.

A profesora María del Carmen Salcedo Beltrán, titula o seu estudo cunha pregunta. "*A Europa social harmonizada: realidade ou quimera?*" No

desenvolvemento da súa achega deixa claro que a expresión Europa social harmonizada, é só unha quimera, xa que as iniciativas adoptadas por parte dos diferentes actores implicados para lograr o obxectivo común de harmonizar as súas políticas e estándares de protección son só un conxunto de boas intencións teóricas que na realidade non chegan a materializarse. Finalmente, sostén que para que tal quimera poida ser realidade é necesario que a Carta Social Europea sexa caracterizada como a Constitución Social de Europa e pase a considerarse como o Tratado máis importante e eficaz para a defensa dos dereitos sociais.

O núcleo do traballo de Mireia Llobera Vila xira acerca de *"As novas normas sobre desprazamento transnacional de traballadores no transporte por estrada: En que consiste un "Centro de Explotación"?*

Por unha banda, a autora pon o acento en que o transporte intracomunitario por estrada atópase nun momento de gran expansión. Por iso é polo que moitas empresas de transporte, apoiándose na Directiva 96/71/CE sobre desprazamento de traballadores, deslocalizaron as súas sedes principais a países da antiga Europa do Leste, acolléndose a inferiores custos laborais para contratar aos seus condutores, o que á súa vez provoca a creación das "empresas caixa do correo". Para acoutar o fenómeno, leva a cabo unha especial análise dos requisitos esixidos polo art. 5 de Regulamento 1071/2009 CE.

Doutra banda, realiza unha particular lectura do art. 4 da Directiva 2014/67/UE á luz das nocións comunitarias de "centro de explotación" e "prestación característica". Dous elementos clave de articulación da xurisprudencia que interpretou o Regulamento 593/2008 CE.

"A liberdade de empresa laboral no ordenamento xurídico europeo", é outro dos títulos destacados na obra, liderado polo profesor Rafael Moll Noguera.

Nesta ocasión, o profesor Moll pregúntase: é un dereito fundamental ou unha garantía institucional? E salienta que responder a esta pregunta non é banal, pois dependendo de cal sexa a resposta, as consecuencias xurídicas serán tamén diversas. Nese sentido, lembra que a doutrina do Tribunal Constitucional non é unívoca, xa que existe unha xurisprudencia en ambos os sentidos.

Con respecto ao núcleo esencial da liberdade de empresa, subliña que, con base na concepción absoluta, o Tribunal Constitucional estableceu que o devandito contido está formado por un conxunto de facultades que integrarían a liberdade de decisión de crear empresas e, en consecuencia, para actuar no mercado, así como a de establecer os obxectivos empresariais, dirixir e planificar a súa actividade en atención aos seus recursos e ás condicións do propio mercado.

Un tema que está moi de actualidade é o que trae a continuación a profesora Emma Rodríguez Rodríguez, baixo o título *"A prestación de servizos a través de plataformas dixitais: cambios na organización do traballo e nas relacións laborais"*.

A autora apunta á chamada "cuarta revolución industrial", para indicar que na actualidade houbo un cambio substancial no novo modelo produtivo, en detrimento das menos tecnolóxicas. Isto á súa vez repercute nos contratos laborais atípicos, pois xeran importantes quebras nos dereitos sociais. Relata que o principal problema neste espiñento tema, é identificar a verdadeira natureza do vínculo entre a plataforma dixital e o prestador de servizo. O dilema consiste en

aclarar se se trata de autónomos ou deberían considerarse traballadores por conta allea da plataforma.

Así pois, a proliferación destas novas formas de emprego levou ao TXUE a delimitar conceptos como "relación laboral por conta allea" ou o de "traballador" a efectos da aplicación do Dereito da Unión Europea. Á súa vez, transformaron a natureza do traballo, polo que favorecen o incremento de traballos atípicos e fan borrosos os límites entre o emprego por conta allea e o traballo autónomo.

O seguinte epígrafe, da autoría do profesor Francisco Javier Hierro Hierro, leva por título *"A cualificación do despedimento ante unha situación de incapacidade temporal ou enfermidade: Nulidade ou improcedencia? A posición dos Tribunais e a falta dunha resposta unívoca"*.

Con carácter previo ao estudo da doutrina emanada do TXUE, realiza un breve repaso ás argumentacións dos Tribunais Superiores de Xustiza españois acerca da cualificación do despedimento durante un proceso de incapacidade temporal do traballador. Nese sentido, lembra que ata o ano 1994 existía unanimidade sobre a cualificación como nulo do despedimento dun traballador que tivese suspendido o seu contrato de traballo durante un proceso de incapacidade temporal. Pero esta opinión sofre un xiro coa reforma levada a cabo pola Lei 11/1994, do 19 de maio.

A citada modificación normativa provocou que os Tribunais Superiores de Xustiza seguisen posicións opostas, sustentando liñas diverxentes, pois a cualificación do despedimento ha de efectuarse, en todo caso, á marxe e con independencia da situación en que puidese atoparse a relación laboral do despedido. O estudo continua cun amplo extracto das

resolucións xudiciais do Tribunal de Xustiza neste ámbito, co obxectivo de entresacar os caracteres nucleares e as notas esenciais que contribúen a revelar cando se estaría ante un despedimento discriminatorio ou non.

A colaboración de David Gutiérrez Colominas titúlase *"É discriminatoria por razón de discapacidade a configuración española da extinción polo recoñecemento de gran invalidez, incapacidade permanente total ou absoluta do traballador (art. 49.1.ET. TRLET)? Unha lectura integradora á luz da convención internacional sobre os dereitos das persoas con discapacidade"*. Baixo este extenso rótulo, o autor indaga sobre a modalidade extintiva do art. 49 do TRLET e pregúntase se se adapta ás esixencias do modelo social de tratamento da discapacidade e se a configuración española se adapta ás esixencias da Convención Internacional sobre os Dereitos das Persoas con Discapacidade (en diante CIDPD).

O autor apostila que a adaptación da Directiva 2000/78/CE que leva a cabo a Lei 26/2011 non introduciu grandes cambios, dado que a esixencia de traspoñer tal Directiva, que se efectuou mediante a Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, supuxo a integración dalgúns mecanismos presentes na CIDPD, por exemplo o deber empresarial de adaptación do posto de traballo.

Así as cousas, para que a lexislación española se adapte fielmente ao modelo social de tratamento da discapacidade esixiría que a determinación da compatibilidade dunha actividade profesional se conectase coa obriga de realizar axustes razoables no posto de traballo para persoas con discapacidade.

"Desemprego, discriminación e traballo a tempo parcial: as ensinanzas do caso Espadas Recio". É o epígrafe sobre o que se estende o profesor Daniel Pérez del Prado. En primeiro lugar, alude a que a regulación laboral e de protección social dos traballadores temporais e a tempo parcial non se axusta aos estándares mínimos da Unión. Sobre este particular, crítica que este desaxuste se debe en gran medida á falta de interese do lexislador por solucionar este aspecto.

Por iso, insiste na especial transcendencia e a lección que dá a citada sentenza, pois unha vez máis ten que ser o Tribunal de Xustiza o que veña a poñer solución a un vello problema enquistado no noso sistema de protección social. En segundo lugar, considera que quizais sería o momento propicio para abordar o problema de fondo, a mellora das condicións laborais e de protección social dos traballadores a tempo parcial, máis que o conxuntural, relativo ao cómputo dos días cotizados a efectos da duración da protección por desemprego. O estudo abarca tamén diferentes áreas de preferente atención en materias que afectan a traballadores a tempo parcial como os topes de cotización, os topes máximos e mínimos na prestación do desemprego, a contía proporcional do subsidio asistencial etc.

A profesora María Teresa Velasco Portero expón sobre *"A recente xurisprudencia do tribunal de Xustiza en materia de igualdade e non discriminación e o seu impacto máis recente no noso ordenamento"*.

Esta é unha materia na que o TXUE se pronunciou en numerosas ocasións. A cuestión está a ser obxecto dunha atención sen parangón no Dereito Social Comunitario. Por iso, analiza tanto as sentenzas emanadas do TXUE como as dos Tribunais españois

que ao seu xuízo achegaron algún aspecto novo ou transcendente con respecto ao panorama anterior. A autora desentraña, a tal fin, diferentes supostos moi coñecidos no ámbito social como son as sentenzas do caso *Porras Guisado, o de Sabine Mayr, de Samira Achbita ou Vera Egenberger etc.*

Pola súa banda, a inspectora de Traballo María Teresa Marbán Pinilla tamén se refire á non discriminación por razón de sexo, pero neste caso en materia de prestacións de seguridade social a luz do TXUE. Nese sentido, aborda especialmente a Directiva Comunitaria 92/85/CEE do Consello, do 19 de outubro de 1992, relativa á aplicación de medidas para promover a mellora da seguridade e da saúde da traballadora embarazada, que dese a luz ou en período de lactación.

A súa investigación céntrase na evolución que tiveron as normas neste respecto xa que nun principio, ían encamiñadas a protexer só a seguridade e saúde da muller e do seu feto durante a prestación de servizos, pero pouco a pouco foi estendéndose tamén á materia salarial, a fin de garantir un mínimo de ingresos durante este período tanto para a nai como para o fillo.

Outro suxestivo tema é o que trata a profesora María José López Álvarez, sobre "*A ordenación comunitaria do tempo de traballo. Puntos críticos*". Neste caso, a autora cuestiona a consideración ou non como tempo de traballo de determinados períodos como poderían ser: os tempos de garda: "atención continuada" e "alerta localizada"; o tempo de desprazamento ou outros períodos de tempo.

Lembra que ao non haber unha definición precisa de "tempo de traballo" no Estatuto dos traballadores, os Tribunais españois consideran como tempo de traballo

todas aquelas tarefas accesorias pero necesarias que se desenvolven no lugar de traballo. Por iso é polo que a interpretación exposta dos criterios que conforman o concepto de tempo de traballo do art. 2 da Directiva 2003/88/CE parece que pasa os límites marcados no noso dereito interno.

A autora incide en que a flexibilidade da que fai gala a xurisprudencia comunitaria nesta cuestión podería provocar que determinados períodos de tempo que no noso dereito non se corresponden con tempo de traballo, poidan ter encaixe nos criterios comunitarios por exemplo os labores de aseo, cambios de indumentarias etc.

A investigadora Lucía Araguez Valenzuela introdúcese noutro ámbito moi de moda, o das *“Tecnoloxías da información e da comunicación no tempo de traballo: unha especial referencia á desconexión dixital”*. Neste apartado, a autora manifesta que na actualidade se pode falar con todo fundamento da “irrupción” da dixitalización do mundo laboral, pois as novas e non tan novas tecnoloxías da información e da comunicación non parecen coñecer fronteiras.

Por tanto, considera necesario manter un equilibrio entre o mundo tecnolóxico e o factor humano. Distingue termos como hiperconectividade e hiperconexión dos traballadores ás tecnoloxías para desenvolver o seu traballo, fenómeno que fai borrosas as fronteiras tradicionais da relación laboral. Por último, suxire a necesidade dunha posible regulación non só destas novas formas de traballo senón tamén da do dereito á desconexión dixital, entendido como aquel dereito inherente a persoa do traballador para tratar de garantir a súa protección xurídico-constitucional e ter un modelo de traballo decente.

"Trazando os contornos do tempo de traballo e descanso fronte aos retos da economía dixital: recentes achegas do Tribunal de Xustiza", encabeza o apartado que dirixe Nora M. Martínez Yañez. Ao fío do anterior, a profesora Martínez, tamén analiza esta realidade actual en materia de aplicacións tecnolóxicas. Indica que hoxe en día existe unha conexión permanente entre o traballador e a empresa, o que potencia unha mestura entre tempo de traballo e tempo de descanso, entre vida persoal e vida laboral. Isto é o que algúns autores chaman dependencia "en liña".

A autora incorpora á súa exposición as posibles formas de contrarrestar os abusos aos que poida someterse ese "traballador dixitalizado" e así abrir camiño ao dereito á desconexión de varios supostos. Por exemplo; o dereito á desconexión típica dun traballador ao finalizar a xornada laboral; a dos traballadores a tempo parcial e tamén o do traballador autónomo ou *freelance*.

A avogada Inés González González trae a colación outro tema moi actual, a *"Temporalidade dos empregados públicos en España e a súa interpretación polo Tribunal de Xustiza da Unión Europea. Últimos pronunciamentos jurisprudenciais"*.

Sinala entre outras cousas que España lidera as estatísticas europeas na temporalidade dos cadros de persoal público. Pero, esta materia non é unha cuestión nova nin na doutrina nin na xurisprudencia española. Por iso é polo que considera importante unha breve referencia á Directiva 1999/70/CE, do 28 de xuño de 1999 xa que constitúe unha fonte imprescindible para comprender mellor o contido e a relevancia da xurisprudencia europea neste ámbito. Nese sentido, comenta unha tríade de sentenzas do

TXUE do ano 2016 que teñen como marco xurídico a mencionada Directiva e a prohibición de discriminación entre traballadores fixos e temporais como contorno único.

Pola súa banda, a avogada Lidia de la Iglesia Aza, fala sobre *"O impacto da xurisprudencia do Tribunal de Xustiza na configuración do réxime xurídico do persoal sanitario en España"*.

A autora destaca, en primeiro lugar, o carácter específico do persoal sanitario que ten un réxime xurídico propio, e diferénciao do resto dos empregados públicos e que precisamente por iso, a normativa da Unión Europea asumiu as peculiaridades destes traballadores permitindo nas súas Directivas establecer excepcións no seu ámbito de aplicación.

En segundo lugar, as resolucións do TXUE supuxeron unha verdadeira revolución, con modificacións, non só de carácter interpretativo senón tamén normativo, ao que realiza unha crítica; e é que lamentablemente tales modificacións chegaron bastante tarde e de mala maneira. Analiza varios casos, nos que se pon de manifesto que a tendencia na transposición ao ordenamento xurídico español das directivas europeas é ir un paso por detrás máis que cara a adiante.

A libre circulación de cidadáns comunitarios inactivo e protección social: *"Sofre a UE de Aporofobia?"*. É o que se pregunta a profesora Dolores Carrascosa Bermejo. O seu traballo enfócase cara aos denominados cidadáns inactivos para tratar de mostrar que o dereito á libre circulación dos cidadáns comunitarios inactivos non se acompaña dun dereito consistente á protección social, de tal forma que poden carecer do dereito a asistencia social ou á propia asistencia sanitaria no Estado de destino que respecto dos nacionais doutros Estados membros queda reservada

aos activos e os seus familiares ou aos residentes permanentes.

Outra materia obxecto de análise é *“A exportación da prestación por desemprego no dereito comunitario e a súa incidencia no ordenamento español”*. Encárgase do seu desenvolvemento José Manuel Pazó Arigibay.

O autor leva a cabo unha singular análise sobre a sentenza *Shiphorst*. Lembra que esta sentenza cobra especial relevancia, pois non só reforza o papel nacional en relación coa exportación da prestación por desemprego senón que é o primeiro pronunciamento do Tribunal de Xustiza con base na regulación contida no Regulamento (CE) 883/2004, do 29 de abril de 2004 sobre este tema. O tribunal deixou patente a inexistencia dunha obriga por parte dos Estados de prorrogar o período de exportación das prestacións por desemprego.

O letrado da Administración da Seguridade Social Andrés Ramón Trillo García contribúe cun estudo sobre *“Alguns problemas aplicativos en relación coa adquisición e liquidación de pensións en España a consecuencia do cómputo de cotización doutros estados en aplicación dos regulamentos comunitarios de coordinación”*.

No seu traballo expón unha serie de supostos concretos nos que se contemplan dificultades aplicativos das regras comunitarias de coordinación de sistemas de Seguridade Social en materia de totalización de períodos de cotización para a adquisición das prestacións ou para o perfeccionamento das súas contías.

Isto provoca que as solucións se realicen mediante prácticas administrativas de difícil coñecemento xeral, ou no seu caso, mediante pronunciamentos xurisdicionais no intento de conciliar as esixencias

comunitarias coas disposicións administrativas e de seguridade social do ordenamento nacional. Ao seu xuízo, resultaría necesaria a aprobación dunha norma regulamentaria de procedemento da xestión das prestacións suxeitas á aplicación de normas internacionais.

Pola súa banda, Milena Bogoni investiga sobre “*A transmisión de empresa, subrogación e mantemento dos dereitos dos traballadores: unha aproximación dende o dereito da Unión Europea e a xurisprudencia máis recente dela TXUE*”.

A autora realiza unha valoración do impacto directo da doutrina do TXUE en materia de transmisión de empresa. Analiza dende unha perspectiva xurídica, tanto lexislativa como xurisprudencial, da Unión Europea, os mecanismos de tutela previstos nos casos de transmisión de empresa. Por iso, profunda e explica o contido de tal tutela co fin de entender a capacidade reguladora e de impacto da Directiva nesta materia, sen esquecer a achega esencial e clarificadora da ampla xurisprudencia do TXUE.

O profesor David Carvalho Martins tamén expón a súa colaboración cun tema relacionado con “*A transmisión de empresa en Portugal e a creación dun novo marco legal co obxectivo de evitar as transmisións fraudulentas*”. Neste caso, o autor precisa que o réxime portugués sufriu gran cambio no 2018 coa entrada en vigor da Lei 14/2018, do 19 de marzo. Especial análise destes cambios relacionados co dereito de oposición ou a obriga de informar sobre os elementos da unidade económica e o contido do contrato de transmisión, así como a ampliación da responsabilidade solidaria e a institución dunha ultraactividade, á luz da xurisprudencia do Tribunal de Xustiza.

O colofón desta dilatada obra, chega da man do profesor José María Miranda Boto. Co seu peculiar estilo literario e de forma fantástica presenta o seu traballo baixo un suxestivo título "*O furón volve a Europa ou algunhas reflexións inocentes sobre a cuestión prexudicial en materia social*".

Parodia un dialogo entre un visitante fisgón, quen con moita habilidade e afanoso de coñecementos sobre xurisprudencia do TXUE, sonda ao autor para que lle aclare as súas grandes dúbidas sobre diversos temas. Por exemplo, a configuración do Tribunal de Xustiza da Unión Europa, dende os seus inicios ata a actualidade, pasando pola ordenación da xurisprudencia, que por certo, segundo o profesor Miranda, necesita unha configuración por categoría dos asuntos sociais que facilite o seu achado e a súa lectura.

Entre bocado e bocado, tamén lle explica por extenso o impacto directo e indirecto das cuestións prexudiciais nas lexislacións nacionais e nos xuíces; a necesidade de formar un equipo de expertos, especializados en materia laboral no Tribunal de Xustiza. Ou que o Consello Xeral do Poder Xudicial debería crear un apartado na súa páxina web onde se recollan todas as cuestións prexudiciais expostas por órganos españois para facilitar o seu seguimento etc.

Sen dúbida, esta compilación é unha obra proveitosa de obrigada lectura para calquera operador xurídico do mundo laboral.

NIDIA ESTHER AQUINO

Graduada en Derecho

niditaesaq1@hotmail.com